

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนวิชากริธาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 137 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 685 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 137 โรงเรียน และได้รับแบบสอบถามจากครูพลศึกษาคืนมา จำนวน 125 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.24 ได้รับแบบสอบถามคืนมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 623 ชุด คิดเป็นร้อยละ 90.94

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ และการสัมภาษณ์สอบถามครูพลศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทางพลศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าคอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชากริธา ระหว่างครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่า "ที" (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี และมีประสบการณ์การเป็นครូอยู่ระหว่าง 6-10 ปี จำนวนคาบที่ทำการสอนอยู่ระหว่าง 16 - 20 ชั่วโมง งานที่ท่านนอกเหนือการสอนได้แก่ งานคานการปกครอง งานคานกิจกรรมเสริมหลักสูตร งานที่ปรึกษาชุมชน และงานคานบริการ ครูพลศึกษาส่วนใหญ่

มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง และมีอายุส่วนใหญ่ 13 ปี

2. ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนวิชากรีกา

ครูพลศึกษาเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุดคือ การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะขั้นสูงของกรีกา ปัญหาที่ครูพลศึกษาเห็นว่าประสบมาก คือ การส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้เล่นกรีกาที่ดี การส่งเสริมให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับและกติกาการแข่งขันกรีกา การส่งเสริมให้นักเรียนมีมารยาทและระเบียบวินัยจากการเรียนการสอนกรีกา การส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานของกรีกา ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากคือ การส่งเสริมให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา การส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้เล่นกรีกาที่ดี การส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคี การส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ การส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าในการใช้อุปกรณ์กรีกา การส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้เล่นกรีกาที่ดี ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นว่าประสบน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนวิชากรีกา ระหว่างครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test พบว่าความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

3. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากรีกา

ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ การประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะกรีกาของนักเรียนในแต่ละคาบเรียน การให้นักเรียนค้นคว้าวิชากรีกาเพิ่มเติมจากตำราหรือเอกสารต่าง ๆ จำนวนหรือปริมาณของนักเรียนที่เรียนวิชากรีกาในแต่ละคาบเรียน การให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนในการเรียนการสอนวิชากรีกา การลำดับ

ขั้นตอนของความยากง่ายในการเรียนการสอนวิชากริธา, ความเห็นคเห็น้อยของครูผู้สอนในการสาธิตช่วยเหลือนักเรียนในการฝึกทักษะในแต่ละคาบเรียน ความสามารถทางทักษะพื้นฐานของครูผู้สอน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ การให้นักเรียนค้นคว้าวิชากริธาเพิ่มเติมจากตำราหรือเอกสารต่าง ๆ การประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะกริธาของนักเรียนในแต่ละคาบเรียน จำนวนหรือปริมาณนักเรียนที่เรียนวิชากริธาในแต่ละคาบเรียน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชากริธา ระหว่างครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t -test พบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 1 (พ.203)

ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาทั้งหมดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 1 (พ.203) เป็นประโยชน์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ การลงสู่พื้นของท่ากระโดดแบบกรรไกรทางตรง การลงสู่พื้นของท่ากระโดดแบบกรรไกรทางเฉียง การปล่อยจักร การวิ่ง-การจดเท้า การเตะ เท้านิ้ว และการทำสปริงเท้าตามในการกระโดดแบบกรรไกรทางตรง การสลับเท้าในขณะที่ปล่อยจักร ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 1 (พ.203) ระหว่างครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t -test พบว่าความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

5. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 2 (พ.204)

ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากได้แก่ การเคลื่อนที่หมุนตัว เพื่อขวางจักร การเรียนทิศทางและมุมของการขวางจักร ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ประสบน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมาก ได้แก่ การเคลื่อนที่หมุนตัว เพื่อขวางจักร การเคลื่อนที่เพื่อจะหุ้มลูกน้ำหนักแบบยื่นหันหลัง เคลื่อนที่ การลงสู่พื้นของการกระโดดสูงแบบกลิ้งตัว การปฏิบัติคนในขณะ เมื่อข้ามไม้พาดในการกระโดดสูงแบบกลิ้งตัว การปฏิบัติคนในขณะ เมื่อข้ามไม้พาดในการกระโดดสูงในท่าขึ้นมา การบิดตัวหันหลัง เพื่อที่จะหุ้มลูกน้ำหนักแบบยื่นหันหลัง เคลื่อนที่ การวิ่ง-การจดเท้าการเหวี่ยงเท้าขึ้นในการกระโดดสูงแบบกลิ้งตัว การวิ่ง-การจดเท้าการเหวี่ยงเท้าขึ้นในการกระโดดสูงท่าขึ้นมา การสลับเท้าในการหุ้มลูกน้ำหนักแบบยื่นหันข้างเคลื่อนที่ การทรงตัว เมื่อปล่อยจักรออกไปแล้วในการขวางจักรแบบเคลื่อนที่หมุนตัว การเรียนทิศทางและมุมของการขวางจักร ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ประสบน้อย

จากการ เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 2 (พ.204) ระหว่างครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test พบว่าความคิดเห็นของครูพลศึกษา และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

6. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ที่ใช้ในการ เรียนการสอนวิชากริธา

ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ สถานที่สำหรับอาบนำหรือชำระร่างกายหลังจากการเรียนการสอนวิชากริธา ปัญหาที่ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่าประสบมาก ได้แก่ สถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพื่อการ เรียนวิชากริธาของนักเรียน จำนวนที่ยืนเท้าสำหรับทำคั้งคนในการวิ่ง จำนวนเบาะลดแรงกระแทกในการเรียนการสอนการกระโดดสูง จำนวนรั้วกระโดดในการเรียนการสอนการวิ่งกระโดดข้ามรั้ว จำนวนจักรที่ใช้ในการ เรียนการสอนการขวางจักร ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ประสบน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ จำนวนที่บันทึกสำหรับทำตัวคนในการวิ่ง สถานที่สำหรับอาบน้ำหรือชำระร่างกาย หลังจากการเรียนการสอนวิชากรีฑาของนักเรียน ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ จำนวนจักรที่ใช้ในการเรียนการสอนการขว้างจักร สถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพื่อการเรียนวิชากรีฑาของนักเรียน จำนวนรั้วกระโดดสำหรับการเรียนการสอนการวิ่งกระโดดข้ามรั้ว ความสะดวกของนักเรียนในการยืมอุปกรณ์กรีฑามาเพื่อฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน จำนวนเบาะลดแรงกระแทกในการเรียนการสอนการกระโดดสูง ความสะดวกสบายในการใช้สถานที่ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา คุณภาพของอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา ความเป็นเอกเทศของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา จำนวนเสากระโดดสูงที่ใช้ในการเรียนการสอนการกระโดดสูง การจัดหาอุปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอนให้เพียงพอและเหมาะสม สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนการกระโดดสูง จำนวนหลุมทรายที่ใช้ในการเรียนการสอนการกระโดดไกล สถานที่สำหรับการเรียนการสอนการทุ่มลูกน้ำหนัก การเก็บรักษาอุปกรณ์กรีฑาในคังทนถาวร ความสะดวกในการเก็บและนำอุปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา สถานที่สำหรับการเรียนการสอนการขว้างจักร ความเหมาะสมของขนาดและอุปกรณ์ที่มีต่อความสามารถของนักเรียน สิ่งรบกวนรอบ ๆ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา การให้ความรู้ในการใช้อุปกรณ์กรีฑาอย่างถูกต้อง ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้น นักเรียน มีความคิดเห็นว่า ประสบน้อย

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชากรีฑา ระหว่างครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test พบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

7. ปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนวิชากรีฑา ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ ความเพียงพอของเวลาในการทดสอบทักษะกรีฑาของนักเรียน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า ประสบน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ การวัดและการประเมินผลของครูในแต่ละคาบเรียน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้นนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ประสบมาก

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลในการเรียนการสอนวิชากริธา ระหว่างครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test พบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

8. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชากริธา

ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด คือ โอกาสที่ครูพลศึกษาจะจัดนิทรรศการหรือจัดฉายภาพยนตร์ เกี่ยวกับกริธา เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้น ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ประสบมาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่ประสบมากที่สุด ได้แก่ โอกาสที่ครูพลศึกษาจะจัดนิทรรศการหรือจัดฉายภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกริธา เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอน โอกาสที่ครูพลศึกษาจะให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการฝึกทักษะกริธาแก่นักเรียนนอกเวลาเรียน โอกาสที่นักเรียนจะได้เข้าร่วมการแข่งขันกริธาระหว่างโรงเรียน ส่วนปัญหาอื่น ๆ นอกนั้น นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ประสบมาก

จากการเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชากริธา ระหว่างครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ t-test พบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไม่แตกต่างกัน

9. ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับเรื่องที่ควรมีการปรับปรุง

ครูพลศึกษา มีความคิดเห็นว่า เรื่องที่ควรจะได้ปรับปรุงอย่างมากในการเรียนการสอนวิชากริธา ได้แก่ เรื่องอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชากริธา เรื่องสถานที่ในการเรียนการสอนทักษะกริธา เรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนทักษะกริธา เรื่องแหล่งคนควาหาความรู้เพิ่มเติมและฝึกฝนทักษะกริธานอกเวลาเรียน

เรื่อง โอกาสที่นักเรียนจะได้เข้าร่วมการแข่งขันหรือชมการแข่งขันกรีฑา เรื่อง เนื้อหาวิชากรีฑา เรื่อง ความรู้ความเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนเกณฑ์มาตรฐานของวิชากรีฑา การเห็นความสำคัญและการให้ความร่วมมือของโรงเรียนและอาจารย์อื่น ๆ ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครูพลศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงอย่างมากในเรื่อง อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชากรีฑา สถานที่ในการเรียนการสอนทักษะกรีฑา แหล่งคนควาเพิ่มเติมและฝึกฝนทักษะกรีฑานอกเวลาเรียน โอกาสที่นักเรียนจะได้เข้าร่วมการแข่งขันหรือชมการแข่งขันกรีฑา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะกรีฑา ความรู้ความเข้าใจถึงสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนในชั้นเรียน ส่วนเรื่องอื่น ๆ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงน้อย

10. ขอเสนอแนะและปัญหาอื่น ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากรีฑา

ครูพลศึกษาได้ให้ขอเสนอแนะและปัญหาอื่น ๆ ว่า ควรมีอุปกรณ์เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในการเรียนการสอนวิชากรีฑา ควรมีสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนเฉพาะแต่ละทักษะกรีฑา เช่น ควรมีสสนามวิ่ง 200 เมตร หรือ 400 เมตร สำหรับการเรียนการสอนการวิ่ง ควรมีหนังสือคู่มือการสอน, สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ภาพยนตร์ หรือ วี ดี โอ เทป ที่เกี่ยวกับการแข่งขันกรีฑา เพื่อ เป็นแรงจูงใจในการเรียนการสอน ควรมีการอบรมครูพลศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือเทคนิคกรีฑาสมัยใหม่ตามเขตการศึกษาต่าง ๆ ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและห้องสำหรับอาบน้ำก่อนและหลังการเรียนการสอนกรีฑา เนื้อหาวิชากรีฑามีมากเกินไปและทักษะบางอย่างยากเกินไปสำหรับนักเรียนหญิง ควรสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกรีฑาในระดับนักเรียนและระดับประเทศในจังหวัดต่าง ๆ ควรมีการเพิ่มคาบการเรียนสำหรับวิชาพลศึกษาและวิชากรีฑา นักเรียนมักไม่ค่อยฝึกซ้อมทักษะนอกเวลาเรียน โรงเรียนควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนในค่านงบประมาณแก่วิชาพลศึกษาและวิชากรีฑา

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ให้ขอเสนอแนะและปัญหาอื่น ๆ ว่า ควรมีการจัดการกรีฑาระหว่างห้องเรียนในระหว่างเรียนหรือช่วงปิดภาคเรียน ควรมีสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนวิชากรีฑาและสถานที่สำหรับฝึกซ้อมกรีฑาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ควรมีห้อง

อาบนํ้าและนํ้าคํ้าที่สะอาดภายหลังจากการ เรียนทักษะกรีฑา อุปกรณ์ยังไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียนในการ เรียนและการฝึกซ้อม ทักษะบางอย่างยากเกินไป เช่นการกระ โศกสูง ควรมีแหล่งค้นคว้าวิชากรีฑาเพิ่มเติม ครูพลศึกษาควรมีความสนใจและระวัง รักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน ควรให้ออกาสักเรียนในการสวมแก็ททักษะกรีฑา ครูควรมีความเข้าใจสภาพของนักเรียนและให้ออกาสักใจแก่นักเรียนในการ เรียนการ สอนกรีฑา ความเรียนวิชากรีฑานอยเกินไป ควรมีการสอนแยกกันระหว่างนักเรียน หญิงและนักเรียนชาย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าครูพลศึกษาส่วนมากมีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี และมีประสบการณ์การ เป็นครูระหว่าง 6 - 10 ปี แสดงว่าครูพลศึกษายังอยู่ในวัยหนุ่มสาว มีประสบการณ์การ เป็นครูที่เหมาะสม และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมดีแล้วสำหรับการ เรียนการสอนวิชากรีฑา เพราะค่อนข้างดีสมรรถภาพทางกายในการสาธิตให้นักเรียนเข้าใจในทักษะต่าง ๆ ของกรีฑา และยังต้องไขความรูความสามารถในการคิดแปลงแก้ไขหรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งวัยและคุณวุฒินี้กำลังมีความกระตือรือร้น ทั้งใจทำงาน และต้องการที่จะแสดงออกซึ่งความสามารถของตน

ครูพลศึกษาต้องทำงานการสอนอยู่ระหว่าง 16 - 20 คาบ ซึ่งในปัจจุบันวิชาพลศึกษาและวิชาสุขศึกษาได้จัดเป็นวิชาบังคับ แต่ละรายวิชาจะมีการเรียนการสอน 1 คาบต่อ 1 สัปดาห์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าครูพลศึกษาจะต้องรับผิดชอบการสอน 16 - 20 ห้อง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าครูพลศึกษาต้องทำงานหนักมาก อาจจะทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอน นอกจากนั้นครูพลศึกษายังต้องทำหน้าที่นอกเหนือจากการ เรียนการสอน อีก เช่น งานคานปกครอง งานคานกิจกรรมเสริมหลักสูตร งานที่ปรึกษาชุมชน ฯลฯ ซึ่งอาจทำให้ครูพลศึกษาเกิดความเหน็ดเหนื่อย โดยเฉพาะวิชากรีฑาซึ่งเป็นวิชาที่มีการเรียนการสอนในเนื้อหาและทักษะมาก จึงจำเป็นที่จะต้องมีความตั้งใจ ออกทนและ

ความสามารถที่จะทำให้การ เรียนการสอน เกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี ซึ่งอยู่ในวัยที่มีความสนใจที่จะเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท้าทายต่อความสามารถ เหมาะที่จะได้รับการ เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายจากการ เรียนการสอน วิชาการีฬา

3. ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนวิชาการีฬา ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหามากกว่านักเรียน ($\bar{x}_1 > \bar{x}_2$) เพราะว่าปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะขั้นสูงของกรีฑา ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้เล่นกรีฑาที่ดี ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬา ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในระเบียบข้อบังคับและกติกาการแข่งขันกรีฑา ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานกรีฑา ซึ่งปัญหาในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนนับว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก และครูสอนมักจะประสบปัญหาในการที่จะสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาการีฬาในแต่ละคาบเรียนมีจำนวนมากเกินไป อีกทั้งอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ซึ่งตรงกับ การวิจัยของ ทิพย์วัลย์ เรื่องขจรพบว่า ครูพลศึกษามีปัญหาในการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของวิชาการีฬา 1 และวิชาการีฬา 2¹ ดังนั้นครูสอนควรจะได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู หรือคิกค่อนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานนิเทศ เพื่อหาวิธีสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน เพราะวัตถุประสงค์เป็นหัวใจของการเรียนการสอนที่จะนำนักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนอย่างสมบูรณ์

¹ทิพย์วัลย์ เรื่องขจร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา
 กริธา พบว่า ครูพลศึกษาประสบปัญหาตกว่านักเรียน ($\bar{x}_1 > \bar{x}_2$) เพราะการ
 ประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะกริธาของนักเรียนในแต่ละคาบเรียนมีน้อย ทำให้
 นักเรียนขาดแรงจูงใจ คำราและเอกสารที่ชัดเจนทำให้เพิ่มเติมมีน้อยทำให้นักเรียนขาด
 ความสนใจและกระตือรือร้น จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่เรียนวิชากริธาในแต่ละคาบเรียน
 มีมากเกินไป ทำให้ครูพลศึกษาไม่สามารถจัดกิจกรรมใดทั่วถึง และการดูแลให้คำแนะนำ
 ในการฝึกทักษะต่าง ๆ ไม่สามารถทำได้ทั่วทุกคน ครูพลศึกษาเกิดความเหน็ดเหนื่อยใน
 การสาธิตช่วยเหลือนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่คี่เท่าที่ควร อีกทั้งครูพลศึกษา
 ยังมีปัญหาในทักษะของกริธาจึงไม่สามารถลำดับขั้นตอนในการสอนจากง่ายไปส่ายากได้
 ทำให้ครูพลศึกษามีประสิทธิภาพในการสอนพลศึกษาลดลง

5. ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชากริธา 1 (พ.203) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน
 ประสบปัญหาตกว่าครูพลศึกษา ($\bar{x}_2 > \bar{x}_1$) เพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนมีมาก
 นักเรียนประสบปัญหาตกว่าในการเรียนการกระโดดสูงในท่ากรรไกรทางตรงและทางเฉียง
 โดยเฉพาะการลงสู่พื้นของการกระโดดสูงท่าต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนคิดว่าไม่ปลอดภัยนัก
 เนื่องมาจากจำนวนเบาะลดแรงกระแทกมีจำนวนน้อยเกินไป อีกทั้งยังมีปัญหาในการวิ่ง-
 การจกเท้า การเตะเท้าในการกระโดดสูง ทำให้นักเรียนยังไม่กล้าที่จะแสดงออก ในคาน
 การวางจักร เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ยังมีฝ่ามือที่เล็ก ดังนั้นการ
 จับอุปกรณ์จักรจึงไม่สามารถจับใคถนัก ทำให้มีปัญหาลในการปล่อยจักรและการสลับเท้า
 ในการปล่อยจักร ส่วนครูพลศึกษาผู้สอนนั้นประสบปัญหาอยู่ในเนื้อหาวิชา เนื่องจาก
 มีสมรรถภาพร่างกายที่ดีกว่ารวมทั้งการเรียนการสอนทักษะกริธา 1 ส่วนใหญ่จะเป็นทักษะ
 พื้นฐาน

กริธา 2 (พ.204) ก็เช่นเดียวกับกริธา 1 (พ.203) นักเรียนประสบปัญหา
 ตกว่าครูพลศึกษา ($\bar{x}_2 > \bar{x}_1$) เนื่องจากว่าวิชากริธา 2 นี้เป็นการเรียนที่ต่อเนื่อง
 และเป็นทักษะขั้นสูงขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่ยากขึ้นตองอาศัยทักษะพื้นฐานจากการเรียนทักษะ
 กริธา 1 (พ.203) เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางในการประสบความสำเร็จในทักษะต่าง ๆ
 ที่ยากขึ้นของวิชากริธา 2 (พ.204) เมื่อนักเรียนประสบปัญหาจากการเรียนการสอน

เนื้อหาทักษะวิชาการที่ 1 (พ.203) ก็ย่อมจะต้องประสบปัญหามากยิ่งขึ้นไปอีก ในเนื้อหาทักษะวิชาการที่ 2 (พ.204) ซึ่งมีการเรียนการสอนทักษะที่มีการเคลื่อนไหวควบคุมไปกับอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น จักร ลูกน้ำหนัก ทั้งครูพลศึกษาและนักเรียนต่างประสบปัญหาในเรื่องหมุนตัวขวางจักร การหมุนน้ำหนักแบบหันหลังเคลื่อนที่ การกระโดดสูงและการลงสู่พื้นในท่ากระโดดสูงต่างๆ ซึ่งล้วนเป็นทักษะขั้นสูงจะต้องอาศัยความชำนาญและการฝึกฝนอย่างมาก เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาการในแต่ละชั้นเรียนมีมากเกินไป เนื้อหาวิชามีมาก การเรียนการสอนมีเพียง 1 คาบต่อ 1 สัปดาห์ จึงทำให้การปฏิบัติทักษะต่าง ซึ่งเป็นทักษะขั้นสูงได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร

6. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนประสบปัญหามากกว่าครูพลศึกษา ($\bar{x}_2 > \bar{x}_1$) เช่นที่ยืนเท้าสำหรับทำตั้งคนในการวิ่ง จักร เบาะลวดแรงกระแทก ราวกระโดด ซึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่เรียน อีกทั้งยังขาดสถานที่สำหรับเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย สถานที่สำหรับอาบน้ำชำระล้างร่างกายภายหลังการเรียนวิชาการ และสถานที่สำหรับใช้ในการเรียนการสอนทักษะแต่ละทักษะ ทำให้การเรียนการสอนไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร นักเรียนขาดแรงจูงใจและความสนใจในการเรียนการสอนวิชาการ ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรที่จะได้ปรับปรุงอุปกรณ์บางอย่างที่มีอยู่หรือจัดสร้างอุปกรณ์ขึ้นเองโดยใช้วัสดุท้องถิ่น เช่น ทำจักรจากไม้โดยใช้เชือกเป็นวงกลมขนาดเท่ากับจักร หรือทำที่ยืนเท้าจากไม้ไผ่ ราวกระโดดจากไม้ไผ่ เสาคกระโดดสูงจากไม้ไผ่ เป็นต้น สำหรับสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและสถานที่สำหรับอาบน้ำชำระล้างร่างกายควรพยายามจัดสร้างหรือหาห้องเรียนที่เหลือใช้จัดแปลงเป็นห้องต่าง ๆ ตามความจำเป็น

7. ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนประสบปัญหามากกว่าครูพลศึกษา ($\bar{x}_2 > \bar{x}_1$) เนื่องมาจากการวัดผลในแต่ละคาบเรียนของครูมีน้อยเกินไป การให้อีกาสนักเรียนในการสอบแก้ตัว เวลาที่ใช้ในการสอบแต่ละครั้งมีน้อยเกินไป เกณฑ์ในการให้คะแนนในการทดสอบทักษะและการแสดงออกทางพฤติกรรมของครูผู้สอนยังไม่มีความแน่นอน กอปรด้วยจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่เรียนวิชาการในแต่ละคาบมีมากเกินไป ผู้วิจัยเห็นว่า การวัดและการประเมินผลของครูพลศึกษา จะให้ได้ผลดีนั้นจะต้องอาศัยเวลาและการตัดสินใจที่แน่นอนและเที่ยงตรง

ครูพลศึกษาจะต้องศึกษาค้นคว้าและสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับสภาพ วิชา และความสามารถของนักเรียน เพื่อที่จะได้วัดและประเมินผลได้ตรงตามสภาพอย่างแท้จริง

8. ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชากรีฑา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนประสบปัญหามากกว่าครูพลศึกษา ($\bar{x}_2 > \bar{x}_1$) เพราะโอกาสที่ครูพลศึกษาจะจัดนิทรรศการหรือจัดฉายภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกรีฑามีน้อย นักเรียนขาดโอกาสในการเข้าร่วมแข่งกรีฑาระหว่างโรงเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจ ผู้วิจัยเห็นว่า ครูพลศึกษาควรจะได้ศึกษาค้นคว้าของวิธีที่เกี่ยวข้องของ เช่น สมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย หน่วยงานนิเทศกรรมการศึกษาต่าง ๆ เพื่อขอรูปภาพ ภาพยนตร์หรือเอกสารต่าง ๆ มาใช้เพื่อจัดนิทรรศการ เพื่อเป็นแรงจูงใจและทำให้นักเรียนเกิดแนวความคิดในการประยุกต์ทักษะต่าง ๆ ของกรีฑาเอามาใช้

9. ครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นว่าควรมีการปรับปรุงด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน เพราะอุปกรณ์มีน้อยหรือไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียน ขาดสถานที่ในการเรียนการสอนทักษะกรีฑา ซึ่งปัญหานี้ครูพลศึกษามักประสบกันอยู่เสมอ ดังเช่นการวิจัยของ ลี ยีน คอริ (Lea Jean Korri) พบว่า โรงเรียนขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก¹ ดังนั้นครูพลศึกษาควรที่จะได้คิดแปลงแก้ไขอุปกรณ์บางอย่างมาใช้แทน ครูพลศึกษาที่สอนวิชากรีฑาควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนทักษะกรีฑา ควรจะได้จัดหาแหล่งสำหรับนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและฝึกฝนทักษะนอกเวลาเรียน ควรจะได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑาภายในโรงเรียนพร้อมทั้งพานักเรียนไปชมการแข่งขันกรีฑาตามแต่โอกาสที่จะอำนวยความสะดวกผู้สอนควรจะได้เลือกเนื้อหาวิชาบางอย่างที่สำคัญและจำเป็นมาสอนโดยความเหมาะสมของจำนวนนักเรียน เวลาเรียน สถานที่ อุปกรณ์ และครูควรมีความเข้าใจถึงสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน

¹ Lea Jean Korri, "International Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota", Dissertation Abstracts 31 (April 1971) : 5181 A.

10. ครูพลศึกษาเสนอแนะว่า ควรจัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ควรมีสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนการสอนเฉพาะแต่ละทักษะ เช่นควรมีสสนามวิ่ง 200 เมตร และ 400 เมตร ควรมีกางลือคู่มือการสอน ลือต่าง ๆ เช่นรูปภาพ ภาพยนตร์หรือ วี ดี โอ เทป ที่เกี่ยวกับการแข่งขันกรีฑา เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนการสอนวิชากรีฑา ควรมีการอบรมครูพลศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือเทคนิคทักษะกรีฑาสมัยใหม่ตามเขตการศึกษาต่าง ๆ ควรมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและห้องสำหรับอาบน้ำก่อนและหลังการเรียนการสอนวิชากรีฑา เนื้อหาวิชากรีฑามีมากเกินไป และทักษะบางอย่างยากเกินไปสำหรับนักเรียนหญิง ควรมีการสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันกรีฑาในระดับนักเรียนและระดับประเทศในจังหวัดต่าง ๆ ควรเพิ่มคาบเรียนวิชาพลศึกษาและวิชากรีฑา โรงเรียนควรเห็นความสำคัญและสนับสนุนในค่านงบประมาณแก่วิชากรีฑาและวิชาพลศึกษา

11. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการแข่งขันกรีฑาระหว่างห้องเรียนในระหว่างการเรียนหรือในช่วงปิดภาคเรียน ควรมีสถานที่ที่เหมาะสมในการเรียนวิชากรีฑาและสถานที่สำหรับฝึกซ้อมกรีฑาเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ควรมีห้องนำและนำคิมที่สะอาดภายหลังจากการเรียนทักษะกรีฑา อุปกรณ์ยังไม่เพียงพอในการเรียนและการฝึกซ้อม ทักษะบางอย่างของกรีฑายากเกินไป เช่นกระโดดสูง ควรมีแหล่งคนควาวิชากรีฑาเพิ่มเติม ครูพลศึกษาควรมีความสนใจและระวังรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน ควรให้ออกาสนักเรียนในการสอบแก้ตัวทักษะกรีฑา ควรมีความเข้าใจสภาพของนักเรียนและให้กำลังใจแก่นักเรียนในการเรียนกรีฑา และควรมีการสอนแยกกันระหว่างนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

ขอเสนอแนะ

1. อุปกรณ์การเรียนการสอนบางอย่างที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เช่น รั้วกระโดด ที่ยื่นเท้าสำหรับทำคั้งคั้นในการวิ่ง เสากกระโดดสูง ครูพลศึกษาควรที่จะคัดแปลงกิจกรรมและอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน หรืออาจจะใช้วัสดุในท้องถิ่นมาประดิษฐ์เป็นอุปกรณ์ เช่น ทำรั้วกระโดดจากไม้ไผ่ เสากกระโดดสูงจากไม้ไผ่ เป็นต้น

2. สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม ดังนั้นครูพลศึกษาควรที่จะได้มีการปรับปรุงสถานที่ที่มีอยู่แล้วให้มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละทักษะของกรีฑา เพื่อเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

3. ควรเน้นในเรื่องความปลอดภัยในการเรียนการสอนทักษะกรีฑา เพราะเหตุว่าทักษะกรีฑาบางอย่างมีการใช้อุปกรณ์ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายนักเรียนได้ ครูพลศึกษาควรสอนให้นักเรียนระลึกรถึงความปลอดภัยไว้เสมอ

4. ครูพลศึกษาควรใช้เวลาในการเรียนการสอนให้เป็นประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากว่าเวลาในการเรียนการสอนมีน้อย และเนื้อหาทักษะวิชากรีฑามีมาก ดังนั้นครูพลศึกษาควรแบ่งเวลาในการสอนเป็นช่วงต่าง ๆ เช่น การอบอุ่นร่างกาย การสอนการฝึกปฏิบัติทักษะ ให้เหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่

5. ครูพลศึกษาควรจัดกิจกรรมการแข่งขันกรีฑา พานักเรียนไปชมการแข่งขันกรีฑา หรืออาจจัดฉายภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับกรีฑาให้นักเรียนชม เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนให้เกิดการพัฒนาทักษะในการเรียนการสอนวิชากรีฑา

6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ ควรจัดให้มีการอบรมครูพลศึกษาที่สอนวิชากรีฑา เพื่อให้ครูพลศึกษาที่สอนอยู่ตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้เข้าอบรมอย่างทั่วถึง และมีความรู้ความเข้าใจตรงกันในเรื่องการเรียนการสอนวิชากรีฑาอย่างถูกต้อง เพื่อที่จะได้ทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและบรรลุตามวัตถุประสงค์

7. เนื่องจากกรีฑาเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เช่นการวิ่ง การกระโดด ดังนั้นการเรียนการสอนวิชากรีฑาในชั้นประถมศึกษา ควรจะเน้นทักษะในด้านทักษะพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวร่างกายอันจะเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและเป็นการปูทักษะพื้นฐานกรีฑาแก่นักเรียนในอนาคต

8. ควรมีการวิจัยปัญหาการเรียนการสอนวิชากรีฑาในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะได้ทราบปัญหาการเรียนการสอนวิชากรีฑาที่ยังขึ้น อันจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนกรีฑาให้ก้าวหน้าต่อไป